

máhati se zrušení spoluvlastnictví jest spoluvlastník omezen zákonem jen v tom směru, že se nemůže domáhati zrušení spoluvlastnictví nečas nebo na újmu ostatních. Dovolací soud však odůvodnil již ve svém zrušovacím usnesení ze dne 7. dubna 1938, že v souzené věci nebrání nároku žalobců na zrušení spoluvlastnictví ani požívací právo váznoucí na nemovitosti ani nynější hospodářská krise, kterýmižto konkrétními námitkami se bránila žalovaná proti žalobnímu nároku s hlediska právě uvedeného.

Čís. 17301.

Má-li samostatně převzatý závazek nezletilcův býti uznán za platný podle § 246 obč. zák., musí býti úměrný kapitalisované hodnotě příjmů, jež může nezletilec očekávati v dohledné době. Neplatná je úmluva, kterou se nezletilec zavázal bez spolupůsobení svého zákonného zástupce zaplatiti odměnu tomu, kdo mu opatří zaměstnání, jestliže slíbená mzda z tohoto zaměstnání mohla mu vynésti jen tolik, aby uhradil nejn nutnější životní potřeby a nemohl-li z ní splniti převzatý závazek.

(Rozh. ze dne 15. května 1939, Rv II 572/38.)

Srov. rozh. č. 9794, 12643 Sb. n. s.

Žalovaný (nezletilý) zavázal se bez spolupůsobení svého zákonného zástupce Jarmile P., že jí zaplatí 2.500 K, zaopatří-li mu stálé zaměstnání. Tvrdě, že Jarmila P. žalovanému stálé místo zaopatřila, domáhá se žalobce jako postupník Jarmily P-ové na žalovaném 2.500 K. P r v ý s o u d uznal podle žaloby. O d v o l a c í s o u d žalobu zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolání brojí jenom proti názoru odvolacího soudu, že žalovaný, jsa nezletilý, nemohl se platně zavázati bez svolení svého zákonného zástupce. Tvrdí, že žalovaný, třebaš byl nezletilým, mohl se v souzeném případě i bez spolupůsobení svého zákonného zástupce platně zavázati, že zaplatí Jarmile P. 2.500 K za zaopatření stálého místa a to proto, že zaplacení této částky by se stalo z peněz, které si svou pílí vydělá. Jest ovšem správné, že podle § 246 obč. zák. se může nezletilec i bez přivolení poručníkově samostatně zavázati k službám a že může svobodně nakládati a se zavazovati »tím, čeho takto nebo jinak nabude svou pílí«. Jde tu však o výjimečné ustanovení o osobách, stojících pod zvláštní ochranou zákona (§ 21 obč. zák.) a proto lze toto zákonné ustanovení vztahovati jenom na takové případy, kdy v budoucnosti splatný závazek nezletilcův je přiměřený příjmům, které si nezletilec svou prací vydobude. Má-li tedy samostatně převzatý závazek nezletilcův býti

uznán za platný podle § 246 obč. zák., musí býti úměrný kapitalisované hodnotě příjmů, jež může nezletilec očekávati v dohledné době. K platnosti ujednání, jímž se nezletilec zavazuje ke značným a nepoměrně dalekosáhlým povinnostem, jest však vždy třeba spolupůsobení zákonného zástupce (§§ 152, 246 až 248 obč. zák.). V souzeném případě místo, za jehož opatření slíbil nezletilý žalovaný odměnu, mohlo mu vynášeti jenom 400 K měsíčně, tedy částku, z níž mu po uhrazení nejnutnějších životních potřeb nemohlo zbyti tolik, aby mohl splniti závazek, který na sebe vzal. Dále žalovaný zastával toto místo jen 10 dní a pak ho pozbyl. Že by měl jiné výdělečné zaměstnání, nebylo ani tvrzeno. Z tohoto důvodu není jeho závazek platný podle § 246 obč. zák.

Čís. 17302.

Klient má nárok na náhradu škody proti svému právnímu zástupci, jenž zavinil, že byl proti němu vynesena odsuzující rozsudek pro zmeškání.

Škoda vznikla již vykonatelností odsuzujícího rozsudku.

Žalobní žádost, že žalovaný advokát je povinen zprostiti stranu povinnosti uložené jí rozsudkem pro zmeškání, je přípustná.

(Rozh. ze dne 16. května 1939, R I 276/39.)

Žalobkyně tvrdí, že zaviněním jejího právního zástupce, který se k roku nedostavil, byl proti ní vynesena rozsudek pro zmeškání, kterým byla uznána povinnou zaplatiti Josefu B. 4.686 K. Domáhá se proto na žalovaném Dr. Otakaru M., aby jí zprostil povinnosti zaplatiti Josefu B-ovi uvedenou částku, pokud se týče částku 1.782 K. Prv ý s o u d žalobu zamítl. O d v o l a c í s o u d vyhradiv svého rozhodnutí právní moc, uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí. Z d ů v o d ů: Předpokladem uplatňovaného nároku jest utrpěná škoda, t. j. zmenšení (postižení) jmění poškozeného (srov. Sb. n. s. 12653). Pouhým vydáním rozsudku však žalující straně ještě škoda způsobena nebyla, neboť rozsudek samotný majetek žalující strany ještě nepostihuje. Takové postižení majetku žalující strany může však nastati při exekčním vymáhání přisouzeného nároku. Prvý soud sice v rozsudku uvádí, že podle tvrzení žalující strany byla proti ní vedena jen bezvýsledná exekuce. Tomu však odporuje obsah spisů, podle něhož žalující strana již v žalobě přednesla, že Josef B. svůj nárok z rozsudku na ní exekučně vymáhá, a také při svém výslechu jako strana uvedla, že v exekuci Josefu B. povolené bylo jí zabaveno 5 q ječmene. Za tohoto stavu není zde dostatečných předpokladů pro názor prvního soudu, že žalující strana žádnou škodu na svém majetku vinou žalovaného neutrpěla a bylo na prvém soudci, aby podle § 182 c. ř. s. působil k tomu, aby bylo vysvětleno, pokud byl majetek žalující strany vedením exekuce dotčen.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.